

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det var hr. Heimburger, der her i sidste del af sit indlæg kom ind på spørgsmålet omkring mere fleksible arbejdstider, mere deltidsbeskæftigelse, og så var hr. Heimburger lige ved at sige, eller også sagde hr. Heimburger det: Der vil vi gerne være med til at give arbejdsmarkedets parter et vink med en vognstang.

Nu har jeg behov for vejledning. Hvad skulle det vink med en vognstang gå ud på?

(Kort bemærkning).

Jens Heimburger (KF):

Hvis man tager hele det her område, at familierne skal have bedre muligheder for at være sammen med deres børn, er der trods alt nogle ting, vi tager os af herinde. F.eks. er vi med til at fastsætte ferielovgivningen. Det er et område, hvor vi kunne gå ind og sige, at dér skal familierne have en mulighed.

Med hensyn til deltidsarbejde står jeg ikke og siger, at vi så vil begynde at lave overenskomster her. Men det er klart, at hvis regeringen lægger op til med den her børnefamiliepolitiske redegørelse, at man vil diskutere det med arbejdsmarkedets parter, så kan den samme regering vel også godt sige, at det her betoner vi meget, uden at skulle true med lovgivning lige med det samme.

Jeg var ikke lige ved at sige det. Jeg sagde et vink med en vognstang, men det må være regeringen, der gør det. Om det skal være i form af en kagedåse, en gulerod eller en lille chokoladepisk, ved jeg ikke, men i de forhandlinger, regeringen skal have med arbejdsmarkedets parter, må de betone, at det her med deltid mener vi meget alvorligt herfra.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det hr. Villy Søvnald i ordførerrækken.

Villy Søvnald (SF):

Sjældent har så mange ventet så længe på så lidt. Det må blive hovedkonklusionen efter at have læst regeringens børnefamiliepolitiske redegørelse.

»Kunne vi ikke gøre det lidt bedre?«, spurgte statsministeren i sin nytårstale og henviste til moderen på cykel med det søvnige barn bagpå. Eller også var det omvendt. Det kunne regeringen åbenbart ikke, må man konstatere efter at have læst regeringens udspil. Her trænges der i sandhed til inspiration. Det er bemærkelses-

værdigt, hvor stor afstanden er mellem løfterne til børnefamilierne under valgkampen og de konkrete initiativer i regeringens redegørelse.

Jeg har været nødt til at læse redegørelsen igennem adskillige gange, som i øvrigt anbefalet af statsministeren under pressemødet. Han sagde: Prøv at læse den igen nogle gange, så dukker der måske nogle ting op. Det har jeg prøvet mange gange, adskillige mange gange, og jeg må desværre skuffe: Der dukkede ikke nye ting op.

Derfor er det vel, at der er udtrykt stor skuffelse fra faglige organisationer: HK, Kvindeligt Arbejderforbund, SiD osv., som havde forventet, at der kom konkrete udspil. Det er vel også derfor, at interesseorganisationer omkring børneområdet har udtrykt skuffelse. De forventede, at regeringen ville komme med et udspil. Det er i øvrigt også grunden til, at SF har udtrykt skuffelse. Det er simpelt hen for tyndt både i forhold til løfterne, og også i forhold til behovene.

Efter SF's opfattelse er der fem helt påtrængende børnepolitiske temaer: Mere tid og mere fleksibilitet, bedre kvalitet i tilbudene, væk med ventelisterne, økonomien for de dårligst stillede forsørgere, og så endelig de mest udsatte grupper af børn.

Kigger man på mere tid og fleksibilitet, indeholder regeringens udspil reelt intet ud over helt uforpligtende hensigtserklæringer på dette område. Det er utroligt, at regeringen ikke har ladet sig inspirere af de færdige oplæg om mere fleksibilitet, der lå fra såvel HK som SF: forslag om fleksibilitet og klippekort, der muliggjorde for den enkelte familie at tilrettelægge et forløb, der lige præcis passede til den enkelte familie; muligheden for at lave – som nu – en sammenhængende orlovsperiode, hvis det passede ind i familiens forhold; mulighed for at lave en nedsat daglig arbejdstid og kompensere for en lavere daglig arbejdstid, hvis det passede til den enkelte familie; muligheden for at lave en kortere arbejdsuge de steder, hvor det passede til den enkelte familie.

Nu er diskussionerne alle sammen sendt til hjørnespark. Nu skal der drøftes, nu skal der overvejes, og det i en situation, hvor der lå grydeklare forslag. Det er vel en af grundene til skuffelsen, og jeg synes ikke, det kan komme som en overraskelse, heller ikke for regeringspartierne.

Den anden vigtige diskussion set fra SF's side var ønsket om at få bedre kvalitet i tilbudene.